

sagt, aldeles ikke have nogen Mening; men det forekommer mig, at det, selv om den ikke er nyttig, og selv om den kunde blive farlig for Klitterne, dog maa være tilstrækkeligt betryggende, at saavel Sandflugtscommissionen som Klitinspecteuren skulle give deres Samtykke til den. — I § 21 er Bestemmelsen om, at Multerne med den ene Halvdeel skal tilfalde Angiveren og med den anden Halvdeel skal fordeles mellem de dygtige og nidjære Klitfogder, bleven omblyttet med en Bestemmelse om, at Multerne skulle tilfalde de fattiges Kasse. Der blev ved 3die Behandling i Folkethinget gjort et Forsøg paa atter at faae denne Bestemmelse ændret derhen, at Multerne i deres Heelhed skal anvendes til Opmuntring for dygtige Klitfogder, men dette Forslag faldt, og den Bestemmelse, som var vedtagen ved 2den Behandling om, at Multerne skulle tilfalde de fattiges Kasse, blev staaende. — I § 25 er endelig Tiden for Lovens Ikrafttræden i Folkethinget, efter Forslag af mig, bleven forandret fra 1ste April 1867 til 1ste April 1868. Da Tiden nemlig er saa langt fremrykket, maa jeg ansee det for umuligt at lade Loven træde i Kraft allerede til 1ste April 1867. — Jeg maa i Henhold til det Anførte anbefale dette Thing at vedtage Lovforslaget uforandret, som det er kommet fra Folkethinget, idet jeg vel ikke kan erkjende alle de Ændringer, som Folkethinget har foretaget deri, som værende virkelige Forbedringer, men dog maa ansee dem, med Hensyn til hvilke dette er tvivlsomt, for at være saa uskyldige, at der ikke er Anledning til for deres Skyld at sende Lovforslaget endnu engang til Folkethinget.

Formanden: Jeg har ikke villet standse den ærede Minister, idet han gav en Udfigt over de Forandringer, der ere foretagne i Lovforslaget i det andet Thing, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det nærmest er Ændringsforslaget i Forbindelse med den Paragraph i Lovforslaget, hvortil det er stillet, som

er under Forhandling, og jeg skal derfor bede om, at de Bemærkninger, der ippvrigt maatte ønskes knyttede til den ærede Indvigningsministers Foredrag, maa blive udsatte, til Sagen i sin Heelhed ligger for.

Nielsen: Da jeg gjorde mig bekendt med Lovforslaget om Sandflugtens Dæmpning, saaledes som det nu foreligger vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, var det mig paafaldende at finde en Tilføielse i § 19 om, at Sandflugtscommissionen med Klitinspecteurens Billigelse kan tillade Ciere af Klitlodder, der ere undertastede det Offentliges Tilshyn, at lade Jaar gaae løse der i Tidsrummet fra 1ste November til 1ste April. Det var imidlertid dog ikke strax min Tanke derfor at søge at fremkalde nogen Forandring i Lovforslaget paa det Stadium, hvorpaa Sagen nu befinder sig. Jeg kunde vel ikke billige denne Tilføielse, men den fremstillede sig dog ikke strax for mig som værende af tilstrækkelig Betydning dertil. Imidlertid har jeg ikke kunnet værgе mig imod, at dette Spørgsmaal efterhaanden har vakt større Betænkelse hos mig og det i den Grad, at jeg har anseet det for min Skyldighed ved et Ændringsforslag idetmindste at foranledige Sagens Discussion i Thinget, saaledes at det henstilles til Landstingets Afgjørelse, hvorvidt det maatte dele mine Betænkigheder ved denne Tilføielse i den Grad, at det vilde tiltræde et Ændringsforslag om atter at lade Tilføielsen gaae ud. Jeg skal tillade mig at anføre de Grunde, der have fremkaldt mine Betænkigheder. Det er, som bekendt, en Hovedsag ved Klitternes Dæmpning at vaage over deres Fredning. Fredning, navnlig mod løsgaaende Creaturer, er jo en væsentlig Sag ved alle Agerbrug, ved al Fremkomst af Jordens Producter, men den er i endnu langt høiere Grad end ellers en væsentlig Sag i Klitterne paa Grund af den løse Tilstand, hvori Jordsmønet der befinder sig. Det har derfor ogsaa altid været et Hovedpunkt ved Sandflugtsdæmpning-